

IMPULS

NR. 3 SEPTEMBER 1986 15. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Oplæg til gildemestertale . . .	2
Heroldstaven	4
Hvem tør være anderledes . .	6
Stamtavle	7
Internationalt gildearbejde . .	8
Gruppe aktivitet	10
1. gilde holder	
Gilde i køkkenet	11
Gratis film og video	12
Landsgildeting '87	12
To be og not to be	13
Venskabs-gilde	14
Også en opskrift	14
Redaktørens skriblerier	15

OPLÆG TIL GILDEMESTERTALE

I gennem årene har der her i IMPULS været bragt en del gildemestertaler. Herunder finder du et oplæg til en GM-tale - et oplæg med kommentarer. Det er vort håb, at du kan finde inspiration til arbejdet, og måske kan du få impulser til din næste GM-tale i dit gilde.

Dette nummers oplæg er formuleret af vicelandsgildemester Paulli Martin.

red.

Emne: Kammeratskab inden for gildet

Indledning: Det sidste spørgsmål, gildemesteren inden selve optagelsen stiller den "nye", lyder som bekendt: "Hvad venter du af at blive gildebror?" Såvel ved denne lejlighed som iøvrigt ikke sjældent ved væbneroptagelser indgår i svaret begrebet kammeratskab inden for det fællesskab, som man forventer, at gildet byder på.

Vi kan således konstatere, at de fleste nye ved opt. stiller med store forventninger til dette kammeratskab.

Indhold: Fællesskabet mellem mennesker var eksistensgrundlag for middelalderens gilder, som befordrede solidaritet og fællesskabsfølelse.

Gildebrødre skal tilsvarende føle noget for hinanden, for at fællesskabet kan virkliggøres. Ikke bare forening. Forudsætter at man kender hinanden godt.

Spejderbaggrunden med kammeratskab gennem møder og ture, arbejde og leg.

1. del af vor formålsparagraf, håndtryk med venstre hånd, udtrykket gildebror understreger alle, at vi er venner du og jeg.

Hvad er det så den "nye" venter af dette kammeratskab? Atmosfæren, den indbyrdes omgang, tanker, meninger, handling.

Hvordan søger vi i gildebevægelsen at skabe grobund for dette kammeratskab? (Gruppe, laug, gildearr. hvor alle løfter i flok, 5 min. Sct. Georg, ect.)

Hvad skal der til for at være en god kammerat, og er man det i højere grad indenfor vort fællesskab, eller er det blot noget vi taler om i gildehallen, er det blot store ord og flokler?

Afslutning : Forhåbningerne til fremtiden. Og den positive Jantelov og/eller sidste vers af nr. 117 Gildebroder er du blevet.

Ideer og strøtanker omkring emnet:

Kammeratskab betyder egentlig "vi kender hinanden så godt og værdsætter hinanden så højt, at vi gerne vil dele kammer med hinanden"

Følgende klip med overskriften "Et rigtigt broderskab" er gjort i Bornholmergildernes blad, Burgundia: "Inden for vor kreds kan enhver frit og uden risiko for misforståelse lægge sine problemer frem og finde moralsk støtte og forstående venner, hvis indstilling kan bringe trøst i en håbløs situation

og hjælpe til, at trykket fordeler sig lidt og ikke lammer fuldstændigt. Kredsen er helt anderledes end andre: Du kan trygt åbne dig og finde forståelse: Ingen taler om din fortrolighed bag din ryg, ingen misundelse over dit økonomiske held, din menneskelige succes eller din faglige eller anden påskønnelse, og ingen taler under snobberiets falske dække. Det er hårde idealer at leve op til. Nogle mener, at vi kan, andre, at det er lige på kanten af det romantiske, for vi er jo da trods alt almindelige mennesker. Hvad mener du?

Jeg har aldrig troet på, at folk, der kommer ind i Sct. Georgs Gilderne, skulle have flere veludviklede anlæg for f.eks. tolerance end alle andre mennesker, men jeg har lov til at tro på, at det er stedet, hvor man fra gildets øvrige brødre kan forvente at møde en vis tolerance, positivitet, loyalitet og oprigtighed, hvis man selv har viljen.

Den græske filosof Plutark skrev blandt mange kloge ord også disse "Jeg behøver ikke en ven, som retter sig efter mine indfald, og blot besvarer mit nik. Det gør min skygge nemlig meget bedre." Og her er vi ved kernen i det oprigtige kammeratskab. Hvis jeg ikke har sikkerhed for, at min ven vil lufte sine meninger og argumenter, når han er uenig med mig, ja så svigter han mig på et væsentligt punkt som ven. Det betyder dog ikke, at han skal føle sig forpligtet til at være negativ kritiker med fast ansættelse hos mig. Nej, den positive kritik, som er ærlig og velment, og som har en hensigt, er det, som jeg har ret til at kræve af min ven, og som jeg har ret og pligt til at give ham.

Som et modstykke til Sandemoses Jantelov har Herdis Møllehave lagt navn til "Den positive jantelov", hvori det hedder:

1. Du skal vide, at vi andre regner med dig.
2. Du må indse, at mindst 4 - 5 mennesker - dine nærmeste - er helt afhængig af dig.
3. Du skal vide, at vi ved, at der er noget godt og værdifuldt i dig, som vi har brug for.
4. Du skal vide, at du har nogle menneskelige egenskaber, som vi holder af.
5. Du skal vide, at vi andre også kender til at føle sig betydningsløs, værdiløs, ensom og mislykket.
6. Du skal vide, at du hører sammen med os.
7. Du skal vide, at vi vil gøre meget for dig.
8. Du skal tro, at dit eget liv og vort samfundsbeståen er meget afhængig af din indsats.
9. Vi - du og jeg - kan løse problemerne i fællesskab.

lykke
- det er,
når man har det
en lille smule bedre,
end man fortjener.

HEROLDSTAVEN

I 1974 bragte bladet Sct. Georg en artikel om heroldstaven - det er altså 12 år siden. I de forløbne år, er der kommet mange nye gildebrødre - og mange nye gildeledelser.

For mange gildebrødre er vores symboler og tegn "noget der hører til" men egentlig uden særlig mening. Det er vigtigt, at vi regelmæssigt beskæftiger os med grundlag, symboler og insignier, da disse ting ellers idemæssigt udviskes, og vi risikerer, de ender med at blive betragtet som teaterre-kvisitter!

Erik B. Plug har "gjort" denne artikel, og det er vort håb, at vi fremover kan bringe forskellige artikler fra Erik. Hvis gildebevægelsen har en ekspert m.h.t. vore traditioner, så er det netop ham - vi siger tak til Erik, og glæder os til mere stof fra samme hånd.

red

Der er lagt megen opfindsomhed og megen tid i udførelsen af gildernes heroldstave, og det er vist sådan i dag, at de fleste gilder har deres egen smukt udformede heroldstav, der for de pågældende gildebrødre er en væsentlig del af gildehallens udstyr.

Men hvorfor er herolden egentlig udstyret med en stav i hånden, når han varetager sine opgaver i gildehallen, foruden at han samtidig bærer det gildemæssige insignie, der er knyttet til hans embede, og hvorfor er herolden i det hele taget så vigtig en person i gildehallen og i vort ceremoniel?

Herolden er at betragte som gildets ceremonimester, og han har ansvaret for, at gildehallen afvikles på den forekrevne måde. Han er populært sagt gildemesterens "forlængede arm", og han skal bl.a. med sin stav symbolsk spærre indgangen til gildehallen, så ingen udenforstående, - det være sig personer eller tanker, forstyrrer gildebrødrene i det vigtige arbejde, der her foregår, - arbejdet med os selv.

Derfor er hans plads også ved gildehallens dør i modsætning til faneherolden, der er placeret ved siden af højsædet.

Af praktiske grunde bærer herolden samtidig heroldkæden med det internationale gildetegn og her på en blå bund omkranset af evighedssymbolet. (Det første heroldinsignie der blev fremstillet i gildebevægelsens barndom, var ligeledes blå, men med Sct. Georgs motivet og af form som det oprindelige gildeemblem).

Den blå farve fra væbneres tørklæder og skærf hører ganske naturligt hjemme her som tegn på, at væbnerne er det væsentligste led i gildebevægelsen. - Riddertrinet hviler på et frivilligt tilsagn fra gildebrødrene medens væbnertrinet er obligatorisk, efter som det er på dette trin alle gildebrødre samles i bevægelsen.

Fra den første gildehal blev afholdt for mere end 40 år siden i en privat lejlighed, har herolden været forsynet med en stav, når han varetager sit embede, og i det lille skrift, der blev udsendt i anledning af 1. Københavns 10 års jubilæum i 1943, fortæller tidligere landsgildemester Frode Heiberg-Jürgensen om, hvorledes han som herold

ved den første gildehal med ritualmæssig optagelse i 1934 var udstyret med en spejderstav (et kosteskaft) som tegn på sin værdighed.

Den historiske og idemæssige baggrund for sådanne "stave" er ældgamme og tænker vi tilbage på f.eks. billeder i det gamle testamente, ser vi altid hyrder, vandrere og andre forsynet med en stav. - Hyrden skulle være årvågen og opmærksom og beskytte sin hjord imod ondskab og overfald. Hyrden var fører, leder og beskytter, og staven var nyttig for ham, til dette brug. Moses var fører for et udvalgt folk og han er derfor også ligesom Aron altid afbildet med en stav i hånden.

Der kan nævnes hyrde-, pilgrims-, marskal-, bispestave o.s.v. med hver deres særpræg, men fælles for dem alle er det, at de er symbol på en form for "hyrdeembede", og at overrækkelsen heraf symboliserer magtoverdragelsen.

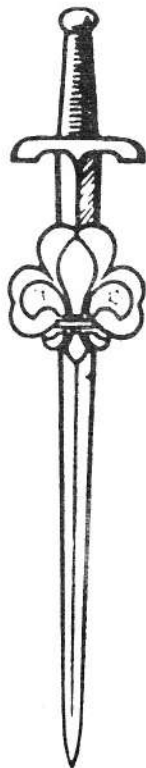
Ser vi nu på disse ting, og prøver vi samtidig at få dem til at falde i "hak" med spejderstaven, får vi måske lidt af forklaringen på den ide, der er en lille men væsentlig detalje i gildebevægelsens opbygning. Vi må ikke glemme at hver enkelt ting uanset om det er svende-, væbner- og ridderbreve, lysene på højsædet, heroldstaven eller de øvrige ting i forbindelse med gildehallens ceremoniel, så er de en del af den oprindelige helhed.

Alt har sin mening og baggrund - intet er tilfældigheder.

Vi skal vel stadig opfatte vor heroldstav som spejderlejrens teltstang selvom den i dag er udsmykket med Sct. Georgs figurer, gildetegn eller andet med tilknytning til gildebevæ-

gelsen, eller den er udskiftet med lanser eller hellebarder, og idemæssigt må den gerne drage tankerne tilbage samtidig med, at den er heroldens "hyrde" og "leder" symbol.

Erik B. Pflug.

HVEM TØR VÆRE ANDERLEDES? TØR DU?

Hvorfor skal vi altid gå rundt og være åh! så almindelige?

Lad os starte med at købe en fræk knaldrød frakke i stedet for den praktiske grå, og som professoren i klassisk musik forsvare en rock-koncert!

Alle vi, som er samlet her i aften, har på den ene eller anden måde mennesker, som vi beundre. Kendte mennesker f.eks. fra teatrets, videnskabens, politikens, sportens og det øvrige samfunds verden.

Jeg har også en gruppe mennesker, jeg nærer dyb beundring for.

Vi her i Norden er tilbøjelige til at leve i konformitet, - vi lever i en tid, som synes at stimulere indadvendthed, hyggenykken og distancering til det anderledes.

De mennesker jeg beundre og bliver stimuleret af, er de, der tør sige farvel til trygheden og forudsigeligheden, og goddag til det uventede. Forandringer og miljøskift giver inspiration, og det smitter af på andre. - Hvem siger, at et liv i faste afstrukne rammer er mere interessant, end at vove sig udover disse? - At skabe miljøskift og overskride sine rammer behøver ikke at betyde, at rejse ud i verden. Mange rejser såmen ud og vender hjem uden andre indtryk end, at de blev beskæftiget i deres holdninger eller fordomme og at de fik tøjet krøllet i varmen. - Indtrykkene passede ikke til deres medbragte øjemål og blev kasseret. Den prisværdige nordiske snusforluft har mange kvaliteter - men kan godt komme til at strammen over brystet.

Jeg beundre tidløse mennesker, mænd og kvinder uden alder, og jeg tror, det er deres vilje til forandring og deres nysgerrighed overfor det fremmede, der gør dem, til det de er.

Hvorfor bruge så meget af jeres tid, til at fortælle om mennesker jeg sætter pris på? - Det gør jeg, fordi jeg er forvissat om, at vi skal lære af dem, og at disse mennesker er uundværlige, når vi taler om fred i verden.

Fred på jorden får vi ikke, så længe den 3. verden lever under så usle og undertrykte vilkår, som den gør. - Når vi taler om den 3. verden, er det ikke små pitoreske etniske grupper, det er hele kontinenter, der hver især i størrelse og befolkningstal overgår vor del af jorden. - Vi har i vor velbjergethed et kæmpe ansvar for disse lande og deres udvikling. Går vi ud og vil gøre alle folkeslag lig vor livsstil, tror jeg ikke på nogen lykke - endsige fred.

Tidligere u-lands bistand vil jeg ikke sige noget om, kun at vi nu er opmærksomme på at yde bistand således, at det bliver hjælp til selvhjælp, og at udviklingen i disse lande bliver på befolkningens vilkår og med stor respekt for stedets kultur.

Lad os skærpe vor nysgerrighed og vilje overfor det anderledes, for på den måde at give et mikroskopisk bidrag til fred.

Må jeg til slut citere Poul Henningsen:

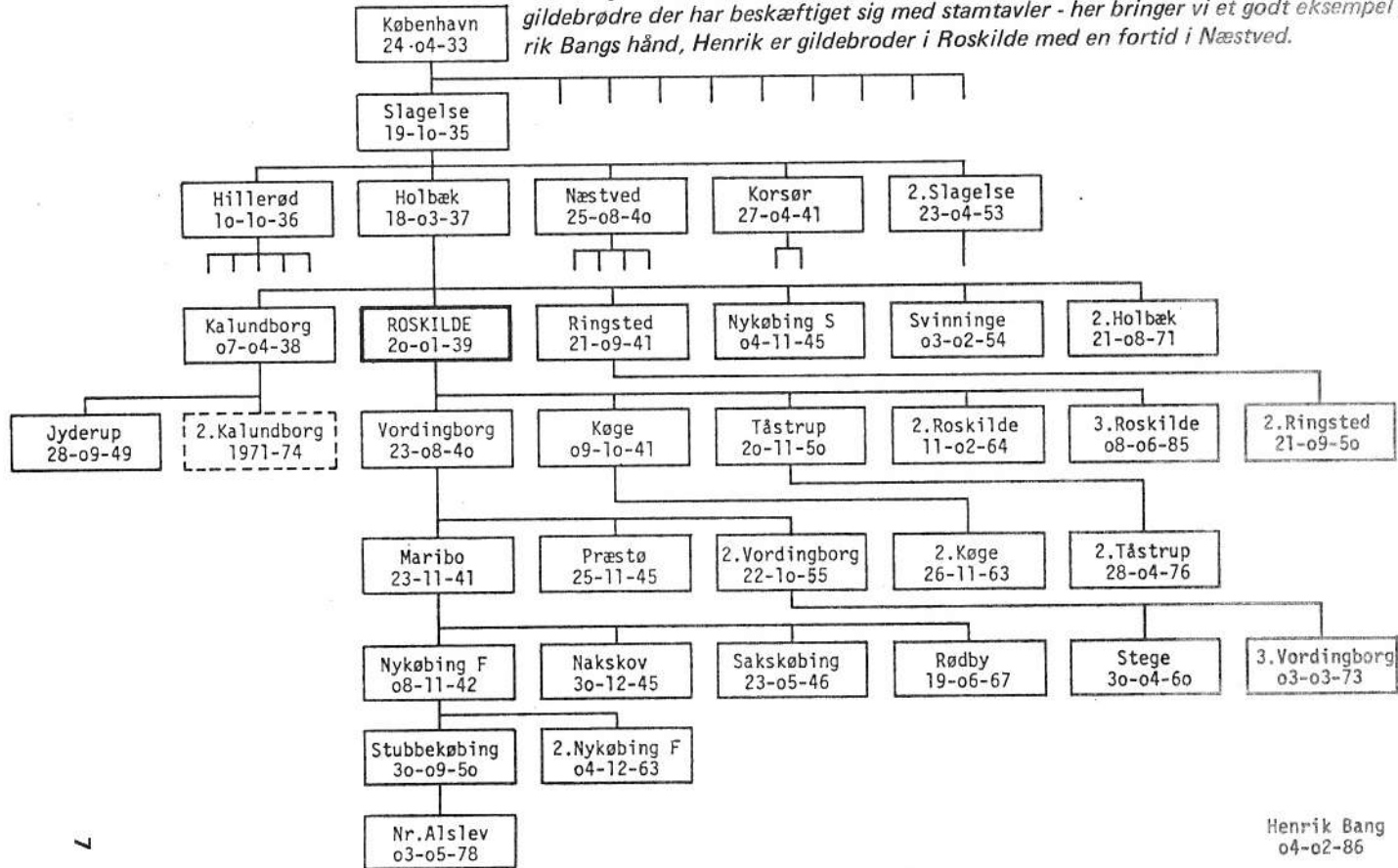
Hver gang vi svigter vor egen tid af usikkerhed bliver vi talentløse.

Vi forråder fortiden ved at imitere den, og fremtiden hver gang vi ikke tør vise vort sande ansigt.

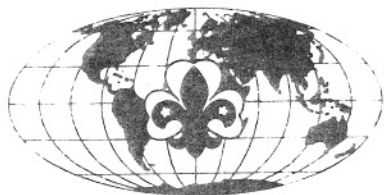
*5 min. Sct. Georg
(holdt på Nordisk Stævne 86 og LIS 86)*

Konnie Nilv.

I et tidligere nummer af IMPULS bragte vi en "stamtavle" fra Ålborg gilderne. Der er andre gildebrødre der har beskæftiget sig med stamtavler - her bringer vi et godt eksempel fra Henrik Bangs hånd, Henrik er gildebroder i Roskilde med en fortid i Næstved.

Henrik Bang
04-02-86

INTERNATIONALT GILDEARBEJDE

På Landsgildets Internationale Stævne (LIS-stævnet) i august, var der samlet ca. 50 gildebrødre med speciel interesse for det internationale arbejde. De fleste deltagere var internationale repr. for deres respektive gilder - og stævneledelsen havde forberedt et godt og indholdsrigt stævne.

Naturligvis var et af weekendens emner spørgsmålet om, hvor vi i fremtiden skal placere de internationale interesser, og herunder specielt en afklaring af, at landsgilderrådet (LGR) har besluttet, at det fremover skal være en frivillig sag, og de enkelte gilder ønsker dette arbejde varetaget af en enkeltperson.

Formanden for Internationalt Udvalg (IU) Paulli Martin, holdt på stævnet en tale, som på udmærket vis giver udtryk for de tanker og holdninger, der ligger bag beslutningen. Talen gengives her nedenfor i dens fulde ordlyd:

Som vel alle tilstedeværende ved, har LGR - bestående af LGledelsen og de 7 provincialmestre - i henhold til vore love den udøvende magt.

I sidste halvdel af 1970'erne traf LGR den beslutning, at alle enkeltgilder, distrikts/stadsgilder og provinเชียลer **skulle** have en international medarbejder.

Den 9. marts 1986 traf LGR den beslutning, at enkeltgilder samt distrikt/stadsgilder ikke længere skal have en international medarbejder.

Realiteterne er altså, at LGR for ca. 8 år siden påbød valg af GIM/SIM/DIM, og nu efter 8 år har ophævet dette påbud.

Og hvorfor nu det? Gik det ikke lige så godt? Ja, se det er spørgsmålet og tilmed et særdeles følelsesladet et.

Jeg kan ikke lade være med at referere Sterren, der i sit indlæg i går sagde, jeg citerer: "I 1953 troede vi, at det internationale samarbejde med de muligheder, det indebar, ville brede sig over alt som ringe i vandet, i løbet af få år og skabe øget tilgang, men hvad skete: Det internationale udviklede sig til en specialitet for de få."

Mon il ke langt de fleste af os i det stille gav Sterren ret. Vi kan da ihvertfald ikke påstå, at mødedeltagelsen, når der var noget internationalt har været stor. 8 gange har vi f.eks haft LIS-stævner med hver gang fra 30 til 60 deltagere, hvoraf en stor del var gengangere, og når vi kigger på den danske deltagelse i f.eks. Nordisk Stævne, ja, så er vi jo forlængst udkonkurreret af de øvrige nordiske lande, i hvertfald i forhold til antal medlemmer i de resp. lande.

Det er nok ikke forkert, når LGR under den lange debat om det internationale var af den opfattelse, at vi i hvertfald 50 % af landets gilder var uden en fungerende GIM, enten fordi man ingen havde valgt, eller fordi man havde valgt en, der hverken havde interesse eller forudsætning for at gøre noget ved sagen. I de øvrige gilder havde man vel nok en GIM, og nogle af disse var særdeles aktive og kompetente men ofte uden tilfredsstillende arbejds-vilkår.

Det kostede Per Mikkelsen, tidl. international sekretær (IS), masser af tid og besvær at få opbygget hele denne organisation til fremme af internationale relationer, og det er klart, at Per, der opfandt GIM-begrebet, troede på, at det var vejen frem.

Efter 8 år må vi konstatere, at det ikke synes at være tilfældet. Det har nok haft en positiv effekt i nogle gilder, men det har været uden betydning i andre, og direkte negativt i nogle gilder, f.eks. der, hvor en ivrig GIM har overfodret gildet med ferieoplevelser fra Grossarl og andre steder.

På hele denne baggrund finder LGR det urimeligt at kræve, at hvert gilde skal vælge en GIM og følgelig har man besluttet at gøre det internationale mere demokratisk ved at gøre det frivilligt, om man vil leve op til gildets internationale forpligtelser ved hjælp af en GIM eller ej.

Vi tror fast på, at man i de gilder, hvor GIM' ordningen har haft en positiv virkning, der hvor GIM'en har haft arbejdsopgaver og har løst dem til glæde for gildets medlemmer, ja, der vil man bevare ordningen og måske nu yderligere udbygge den. Samtidig er vi godt klare over, at der fra og med

næste Gildeting vil være en del gilder, der ønsker at være foruden GIM, nemlig de gilder, hvor ordningen af den ene eller anden årsag ikke har kunnet fungere.

Det er nok rigtigt, at det enkelte gilde har internationale forpligtelser, men vi skal huske på, at det kan man godt tage alvorligt i gildet uden, at det derfor behøver at udvikle sig til en egentlig interesse.

For hånden på hjertet. Hvorfor er vi samlet her denne week-end? Fordi vi er bidt af den bacille, der hedder "det internationale", og det er vi ikke de eneste, der er, der er da heller ikke noget at sige til, at vi gerne vil lade gildets brødre derhjemme få del i de glæder, arbejdet med det internationale har givet os.

Men selvfølgelig må vi ikke glemme, at internationalt arbejde, som vi dyrker det, blot er en af mange strenge på gildebevægelsens bue, en interesse eller arbejdsgren, om man vil det, som vi har valgt at dyrke, mens andre gildebrødre har valgt at beskæftige sig med andet indenfor vore rammer, der - som I vel er klar over - er meget vide og omfatter mange interesse-muligheder. Der er ingen, der heller fremover vil forhindre os i at dyrke vor interesse uanset om det så sker med eller uden den titel, der består af bogstaverne G-I-M eller DIM/SIM. En titel som ikke er noget som helst værd, hvis den ikke anvendes rigtigt og respekteres. Og i øvrigt en titel, hvis indhold synes at være blevet misforstået af nogle, for selvfølgelig har en GIM aldrig haft anden direkte indflydelse end den, der er enhver anden "gulvbroder" til del og som går gennem ens eget gilde. Andet har der aldrig fra officielt hold været

tale om, og LIS-stævnerne er ikke og har ikke været besluttende forsamlinger.

Og lad mig så slutte dette lille indlæg med at sige:

At LGR ikke har afskaffet GIM, men gjort ordningen frivillig og at LGR intet ønske har om denne beslutning at gøre nogen som helst, men at LGR tror på, at forskellige løsninger på et mere frivilligt og dermed mere interessebetonet plan vil gavne vor vægelse.

Det er sagt og skrevet gentagne gange og skal selvfølgelig også understreges her, at LGR beslutning ikke indebærer en nedprioritering af det internationale. Skulle nogen af Jer have haft en sådan opfattelse, så håber jeg da inderligt, at dette stævne overbeviser Jer om det modsatte, for selvfølgelig har man bevaret IU, PIM og LIS-stævner, sidst nævnte dog ikke mere om træningssted for GIM, men som et inspirativt stævne for enhver, der måtte besidde gløden for så vidt angår det internationale fremover.

Der vil være nok at tage fat på i fremtiden, så mon ikke vi i fællesskab skal nå et par skridt i den rigtige retning til gavn og glæde for flere gildebrødre.

GRUPPE AKTIVITET

Beretning om 2.GRUPPES eventyrlige første gruppemøde den 6. august hos Else og Asger i deres "Summer-Residence".

Vi havde egentlig mangt og meget på tapetet, men hovedtrækkene var flg.

1. fastlæggelse af næste gruppemøde (12/9 hos KARIN E.)
2. Værten må KUN servere 2 slags brød (ad gangen?)
3. Drikke-genstande koster kr.5 som lægges i en festlig kasse til senere festlig brug.
4. Den hos hvem arr. var forrige gang indleder med emne i eget valg.
5. Såfremt den hos hvem arr. finder sted har mulighed herfor (f.eks. strøm), så må denne indlede med at spille et stykke musik ex. beliebig.
6. Værten må endvidere fortælle om een af sine (ofte mange) hobbies e.l. Hermed er der lynhurtigt skabt en ramme omkring gruppens aktivitet. Hertil kommer så gruppens involvering i det gilde-arr. arbejde.
7. Gruppen fører en "gruppe-skrå".

fra **BLANDT ANDET**

2. Sct. Georgs gilde Sønderborg

1. GILDE HOLDER "GILDE I KØKKENET"

1. gilde holder "gilde i køkkenet" på Fladhøjsskolen i Rødekro, tirsdag den 16. september kl. 18.30 (bemærk tidspunktet).

Vi laver 3 retter mad, og kaffe med småkager. Kl. 20 spiser vi de forhåbentlig velsmagende retter. Alle som ikke kan være med kl. 18.30, er velkommen kl. 20., men de sjoveste oplevelser får vi nok før den tid. - Pris 50,- Drikkevarer medbringes. Hvidvin, rødvin, øl og sodavand efter eget ønske.

Tilmelding senest 11/9 til Ulla - 04 66 24 69.

Ovenstående stod skrevet i "Gildenyt" fra Sct. Georgs Gilderne i Åbenrå. Idéen lød godt, så jeg ringede til "Ulla" og fik hende til at sende opskrifterne til aftenens kulinariske indhold. - Det blev ved ingredienserne, men der skal jo også være lidt til fantasien - god fornøjelse.

Red

Menu:

Kylling m/ tundraressing.
Koteletter i rødvinssauce m/ persillekartofler.
Appelsindessert m/ creme fraiche eller flødeskum.
Kaffe m/ marcipan - kokosmarkroner.

Kylling m/ tundraressing (6 pers.)

1 kylling
vand, salt
1 løg eller porre
2-3 gulerødder
1 persillerod
(suppevisk)
8 hele peberkorn

Tundraressing:

1 ds. (ca. 200 gr.) tunfisk i olie
100 gr. mayonaise
1 dl. creme fraiche
1 dl. suppe, salt, peber
1 ts. sennep
2 ss. hakkede kapers

Koteletter i rødvinssauce. (6 pers.)

8-10 koteletter (tykke)
4 skiver kogebacon (1/2 cm. tykke).
50 gr. margarine
mel, salt, peber
2-3 ss. sød fransk sennep
2 dl. boullion
1/4 dl. piskefløde
1 dl. rødvin
2 rød løg
1 grøn peber
250 gr. champignoner
(1/2 kg. pillekartofler, persille)

Appelsindessert (6 pers.)

6 appelsiner
1 1/2 dl. vand
3/4 dl. sukker (eller tilsæt sødestof)
2 ss. portvin
6 hasselnøddekærner
2 1/2 dl. fløde eller creme fraiche

Marcipan - Kokosmarkroner

170 gr. kokosmel
5 æggehvider
250 gr. flormelis
400 gr. marcipan råmasse
reven skal af 1/2 citron
2 ss. rom (evt.)
100 gr. overtrækschokolade

Gruppe 1.

Kylling m/ tundraressing og lave sang.
NB. Kyllingen er kogt.

Gruppe 2.

Pillekartofler og lave sang.

Gruppe 3.

Koteletter i rødvinssauce og lave sang.

Gruppe 4.

Appelsindessert (dække bord) og lave sang

Gruppe 5. (2 pers.)

Bage og lave sang

Hver gruppe laver mindst 1 vers om deres arbejde. Mel: Poul sine høns . . .
Skrives på flip-over. (husk penne)

HUSK! Bordduge, servietter, lys, ekstra bestik, sangbøger, aftale med pedel.

Se side 16
GRATIS

FILM &

VIDEO 1986-87

GRATIS FILM & VIDEO - er en bog der hvert år dumper ind af brevkassen til landets gildemestre.

De sidste par år har der været stadig flere film, som kan rekvireres som video - og dermed har vi fået mulighed for at benytte en stor del af materialet i forbindelse med gruppemøder - lad kataloget cirkulere i grupperne, det er jo ikke kun til brug for gildeledelsen.

red

LANDSGILDETING '87

Gildemestrene fik på gildemesterstævnet udleveret et tryk af bomærket til landsgildet '87 (LGT '87).

Bomærket er lavet af en gildebror i Maribo - Gretie Hansen - som har fremstillet logo'et i papirklip.

Papirklip er ført til Lolland-Falster fra Polen, idet der tidligere var en ganske stor indvandring til øerne netop herfra. Gretie har ikke nogen polsk fortid - og hendes mange kreative evner er gennem årene udviklet af hende selv - man kalder det autodidakt.

Hver eneste lille streg og bugtning, er fremstillet med saks og tyndt papir. Logoet kommer ikke rigtigt til sin ret i sort/hvid, men man kan alligevel godt bruge bomærket i en farve - som det fremgår af denne side.

Bjarne

TO BE OR NOT TO BE

I skrivende stund spørger Hamlet igen på Kronborg. Han er der med mellemrum, "to be or not to be" o.s.v.

At være eller ikke være, - kan man være mere eller mindre? det er ikke det, at man er til, det er måden, man er til på. Det er ikke nok at være, man skal helst være noget. Per Olov Enquist skriver i sin nyeste bog "et menneske kan leve uden sit syn, en blind er også et menneske. Men hvis man ikke bliver set, så er man ingenting". Bliver man overset altid, går man til grunde på en eller anden måde.

Et menneske kan ikke leve uden at blive set, ikke i almindelighed, men set i **kærlighed**, forholdet til dine medmennesker både nære og fjernere, betyder meget.

Ja, uafbrudt spørger vi om, hvad noget betyder - hvem betyder jeg noget for - hvem betyder noget for mig - hvad betyder min dag, min uge, min måned, mit år.

Vi lader begivenheder, øjeblikket, mødes med andre ting, vi ser og hører glide igennem os, som en tråd glider gennem et nåleøje, og tråden har to ender, en begyndelse og en slutning. Dage, måneder og år glider bare igennem os.

Vi spørger om betydningen, men hvis vi bare åbner øje og øre er det ikke så svært i hvert fald at se en del af betydning i livet, nemlig ved at være noget for hinanden. Det er en god regel at vise hensyn ikke alene over for dem, der kører bil, men også for alle de andre, og vær ikke nærig, brug noget af al den kærlighed og godhed, som vi jo alle har i os, - forståelse er heller ikke at foragte.

Tænk på H.C.Andersens troldspejl, som gjorde alt, hvad der var noget værd, hvad der var smukt og godt, til ingenting.

Den splint må vi ikke have i øjnene. Brudte løfter, sårende bemærkninger og manglende hensyn er og bliver gift-dråber. Vi har et **medansvar** for hinanden.

Alt i verden vil mig vel,
intet går forbi mig,
gråd og latter, gry og kvæld
synger inde i mig.

Halfdan Rasmussen.

Er det ikke dejligt? Ja vist er det banalt, men det er så sandt.

Grethe P.

fra 9. Sct. Georgs Gilde
København. September 1986

VENSKABS-GILDE?

Hvordan ville det mon være, at have et venskabsgilde i en anden del af landet? Selvom vi arbejder indenfor de samme rammer, så er måden, vi gør det på nok forskellig, bl.a. på grund af, at sammensætningen af Gildebrødre er anderledes. Man kan også have forskellige kontakter til det omgivende samfund, forskellig tilknytning til spejderne, andre måder at drive gruppe- og hjælpearbejde på. Kort sagt, man ville kunne inspirere hinanden, udveksle erfaringer, og f.eks. på en sommertur besøge hinanden.

I vores tilfælde ville det nok være bedst og billigst, om vi kunne finde et Gilde på denne side af Storebælt, men der er jo også mange Gilder på Lolland og Falster, som det kunne være hyggeligt at have kontakt med.

Jeg synes, det kunne være sjovt og spændende at prøve, og hvis I også har mod på at prøve, så kan vi måske snakke om det ved en eftergildehal.

Rikke

fra Gilderød-Posten

OGSÅ EN OPSKRIFT

Vi har fået lov til at låne kogebogen, som anvendtes ved festmiddagen efter den 25. Mølleåsejlads søndag den 17. august.

I kan selv ved lejlighed tilberede et måltid mad efter den (hvis I tør).

1. Snit dig en grillpind. Længden skal afpasses efter temperaturen, så du kan holde varmen, mens du steger.
2. Sæt plaster på den finger, du skar dig i - hvis du har noget.
3. Bred de udleverede råvarer ud på græsset.
4. Befaml så koteletten med de snavsede fingre, og du vil observere en lomme, cirka i midten. **VOGT DIG FOR LOMMETYVE!**
5. Skær derefter de udleverede svampe i skiver. (De er vistnok ikke giftige - check evt. med din medbragte svampebog eller lad din makker smage).
6. Gør ligeså med løget. (Lad ikke naboen se, at du kniber en tåre).
7. Fyld løg og svampe i en spejderhat og bland det godt. (Fjern derefter alle hårene, dog ikke hatten).
8. Hele blandingen fyldes i lommen - den på koteletten. Evt. firben, orme og biller fjernes dog først.
9. Lommen, altså den i kødet lukkes nu. Brug tolvspunden uldgarn, fir-tommersøm, guldhalskæde, kontaktlim, eller hvad du nu har for hånden.

10. Ovenstående kan kun udføres, hvis du tager hænderne op af lommerne!
11. Koteletten, der efterhånden ser herrens ud, pakkes ind i folie sammen med græs, smør, løg-rester, jord og hvad der ellers er havnet der.
12. Smid nu rask pakken ind i gløderne. Du kan nu stikke hænderne i lommen og slappe af.
13. Hold nu godt øje med pakken, at sidemanden ikke tager den i håb om, at din er bedre end hans.
14. Når pakken hörmer rigtig ækelt, burde maden være færdig.
15. Hvis svampene VAR giftige, er de nu fordelt i kødet og koncentrationen derfor måske til at overleve.
16. Spis det med et stift smil i ansigtet.
17. Atter i år glemte vi at bruge grill-pinden, den kan nu smides væk.
18. KARTOFLEN??? Ryk tilbage til punkt 10. Erstat kotelet med kartoffel og følg punkterne 10-16. Får du først stoppet ved punkt 16, må du snitte dig en ny grill-pind!

BON APPETITE

*fra Gjøngeposten
17. Sct. Georgs Gilde
København. August 1986.*

REDAKTØRENS SKRIBLERIER

Ikke uden spænding, tager man afsted til gildemesterstævne. Stedet er Askov højskole. Tiden er 30. - 31. august. Emnet er gildebævegelsens fremtid.

1 gang om året mødes landets gildemestere, i "lige" år er det gildemesterstævne i "u-lige" år er det landsgildeting. Alt efter temperament foretrækker de fleste det ene af disse arrangementer.

På landsgildeting vedtages evt. lovændringer - de økonomiske rammer for den næste 2-års periode fastlægges, der kigges tilbage og vurderes, der kigges frem og planlægges.

På gildemesterstævnet er mulighederne mere åbne. Visionerne får spillerum, man kan arbejde i dybden i stedet for i bredden - man kan koncentrere sig om enkelte af gildebævegelsens mange muligheder, mange tilbud.

PROVINCIAL-JOURNALISTER

Nordjylland:

Else Lørup, Norgesvej 18,
7500 Holstebro, tlf. 07-42 31 38

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerrøngbro, tlf. 06-68 10 29

Sydjylland:

Kent Gade Olesen, Østerbrogade 50
6000 Kolding, tlf. 05-50 14 48.

Fyn:

Ritta Rossen, Nyvangen 3, Turup,
5610 Assens.
sommeradresse:
Camping Willemoes, 5610 Assens.

Nord- og Nordvestsjælland:

Grethe Serner Thomsen, Birke Allé 33
3630 Jægerspris, tlf. 02-33 12 72.

Storkøbenhavn og Bornholm:

Tove Jensen, Pilevangen 37,
2660 Brøndby Strand, tlf. 02-73 25 46

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevvej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03-76 12 10

Hvordan så i år? - gik vi i dybden, koncentrerede vi os om nogle delemer - både ja og nej. Men vi fik taget hul på en meget spændende diskussion, vi fokuserede på vores fælles gilde fremtid. Et spændende oplæg, gjorde det nemt at komme igang med snakken i de mange grupper - det var måske nok noget sværere at følge oplæggets budskab om, at gruppernes "løsninger" skulle kunne rummes i een eller højst to sætninger. Plenum viste den manglende evne til at være kortfattet - nuvel, det må vi så arbejde lidt med.

Det bliver spændende at følge vinterens diskussioner - og det er givet at mange gildemestre står på lur ved postkassen, for at videregive landsgildeledelsens oplæg til en forhåbentlig livlig og saglig debat.

Det "skjulte" udbytte af et gildemesterstævne er måske endda det bedste. Man har her mulighed for at udveksle synspunkter og ideer med andre gildemestre - aftenens samvær, under mere tvangfri former er bestemt også med til, at gøre disse stævner til noget helt særligt.

Tak for en dejlig weekend.

red

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkelt Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01-32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelser.

Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v.

IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03-83 45 23.